

[Kaj V. Andersen.]

detaljer, som vi sådan set har været igennem så mange gange før.

Her er der tale om et lovforslag, man for en gangs skyld nøje kan overskue konsekvenserne af. Det skal gælde for ét bestemt finansår, for 1975-76, indtil de objektive kriterier træder i kraft, og summen, det kan man også se, vil andrage ca. 40 mill. kr., en besparelse, som det selvfølgelig er beklageligt at måtte foreslå og prøve at få gennemført, men kulturlivet må beklageligvis også bære nogle af de besparelsesbyrder, som vi er blevet enige om i vid udstrækning. At hr. Lysholt Hansens parti ikke var enig på det tidspunkt, er en anden ting. Det kan vi komme tilbage til.

Jeg tror ikke, det kommer til at gøre så forfærdelig ondt for de store biblioteker, som denne 40 mill. kr. besparelse vil ramme. Der er ærlig talt nogle frynser hist og her i biblioteksvæsenet, som jeg har givet udtryk for det. Jeg synes, man rundt omkring på en meget ambitiøs måde har påtaget sig nogle aktiviteter, der griber ind på urimelig vis over for en række andre institutioner, til dels også halvofficielle og offentligt støttede institutioner og foretagender, som kommer med tilbud til borgerne i et omfang, så borgerne er ved at kvæles. Jeg synes, der er nogle frynser, der trænger til at blive klippet af i biblioteksvæsenet, uden at det på væsentlig måde skulle forringe vort kulturelle niveau. Der er f. eks. noget, der hedder samfundsrelevant og bevidstgørende oplæsning for de 4—6-årige rundt omkring. Skulle vi leve uden den, vil jeg fortsat tillade mig at betragte denne nation som en kulturnation, og jeg skal anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Meta Ditzel (RV):

Lovforslaget er jo et led i de bestræbelser, der er nødvendige for at få de direkte skatter nedsat, og derfor kan jeg på den radikale gruppes vegne give tilslutning til, at besparelserne også må omfatte folkebibliotekerne.

Det er selvfølgelig altid kedeligt, hvis sådan et forslag griber ind i lagte budgetter hos bibliotekerne og andre steder, hvor den slags ting kan gøre sig gældende, men man må se i øjnene, at vi er ude i nogle vanske-

lige økonomiske forhold, og jeg er nu ikke sikker på, at alle biblioteker er så uforstående, som hr. Lysholt Hansen mener de er.

Jeg har f. eks. lagt mærke til, at biblioteksdirektør Allerslev Jensen i sin beretning ved biblioteksforeningens årsmøde har udtalt, at folkebibliotekerne naturligvis også må holde for, når der skal spares.

Det er jo sådan med det foreliggende lovforslag, at bestemmelsen om, at staten yder driftstilskud, der svarer til 40 pct. af driftsudgifterne indtil 275.000 kr., opretholdes, og det vil sige, at bibliotekerne stadig får op til 110.000 kr. i tilskud. Det betyder igen, at alle mindre biblioteker får samme tilskud, som de får efter den gældende lov. At de 27 pct., man hidtil har betalt af driftsudgifterne ud over de 275.000 kr., nu må sættes ned med 23 pct., berører altså ikke de mindre biblioteker. I øvrigt røres der hverken ved rådighedssummen til folkebibliotekernes fællesopgaver eller ved det særlige tilskud til centralbibliotekerne, og der ændres heller ikke ved det vederlag, som forfatterne skal have.

Man må betragte det som en stor fordel, synes jeg, at man vel nu kan regne med, at låneafgiften er manet i jorden. Det ville have været meget kedeligt, hvis der havde været et flertal for at få en sådan låneafgift igennem.

Jeg har det indtryk, at lovforslaget ikke kommer helt uventet for bibliotekerne. Jeg ved f. eks., at man ved et af vore største biblioteker for en tid siden har taget initiativ til at nedsætte et udvalg med repræsentanter for alle personalegrupperne, for at de skal kunne være med til at finde muligheder for besparelser, og det synes jeg er påskønnelsesværdigt. Det er da langt at foretrække, at de, der arbejder med tingene på biblioteket til daglig, finder mulighed for besparelser, fremfor at der skal komme et diktat fra oven.

Fra kommunal side har man udtrykt frygt for, at refusionsnedsættelsen skal få indflydelse på beregningen af bloktilskudene, som vi skulle gå over til fra 1976, og den ængstelse forstår jeg fuldt ud. Jeg regner med, at vi kan tage sådanne spørgsmål op i de forhandlinger, vi vel skal have nu i udvalget.